

eSOKOL

8-9 2012

ZPRAVODAJSTVÍ

- Uctění památky T. G. Masaryka 2
- „Kulatá“ výročí zakladatelů Sokola 3
- Sokolský Londýn 2012 4
- Uplynulo 70 let od vypálení Ležáků 5
- Připomínka obětí nacismu 5
- Zemřel armádní generál Tomáš Sedláček 6
- Sokolská plavba po Vltavě, tentokrát trochu jinak 7

XV. VŠESOKOLSKÝ SLET 2012

- Sletové ohlasy 8

ZAHRANIČÍ/TURISTIKA

- Setkání se zahraničními sokoly při oslavách 150 let Sokola 10
- Zakleté říčky a hledání pokladu 10

SPOLEČNOST

- Knihovnička 11
- Blahopřání 11
- Rozloučení 11
- Malý oznamovatel 11

SPORT

- Úspěch fotbalové reprezentace ČOS v Rakousku 12
- Jančík na Hexagonalu získal bronz 13
- Memoriál V. Spirita již podeváté 14
- Sokolské slétnutí v Novém Bydžově 15

Vážené sestry, vážení bratři, po XV. všesokolském sletu začínáme další cvičební rok. Na slet určitě nezapomeneme, v některých tělocvičných jednotách a župách připravují vzpomínkové akce. Měli bychom se zamyslet, co bylo na sletu dobré, co se povedlo méně, a svoje zkušenosti napsat jako pomoc organizátorům příštího, XVI. sletu 2018. Odbor všestrannosti v brzké době požádá župy a jejich prostřednictvím i tělocvičné jednoty o zaslání poznatků k uplynulému sletu. Na tomto místě bych chtěl poděkovat organizátorům i cvičencům a účastníkům sletů a sletových akcí na všech úrovních, od místních přes župní, oblastní, krajské až po slet v Praze. Podle mého názoru je potřebné, aby se podobné akce konaly. Při nich je možné ukázat sílu, kterou sokolská organizace

i dnes má. 150. výročí založení první sokolské organizace a všechny akce s oslavami tohoto výročí spojené se dostávaly více do informačních médií i zásluhou agentury, která měla propagaci Sokola při této příležitosti na starosti. Oproti XIV. sletu byl vidět v této oblasti posun k lepšímu. Přesto jsem slyšel i řadu připomínek, že se oslavy a slet moc nepropagovaly. Další pozitivní zkušenost z výše uvedených akcí je, že se sokolové velmi rádi setkávají a mají z toho radost. A právě to je i dalším smyslem sokolských akcí. Diváci XV. všesokolského sletu ocenili i vytrvalost seniorek, seniorů, praporečnicků a mužů při zahájení večerního programu, kdy čelili vytrvalému dešti s úsměvem na tváři, i při odpoledním programu, kdy bylo pro změnu velké teplo a cvičenci opět vytrvali. Pojdme však k úkolům, které nás čekají v začínajícím cvičebním roce. Čeká nás příprava, projednání a schválení střednědobého plánu činnosti do dalšího sletu, příprava voleb do všech volených orgánů a mnoho jiných akcí. Musíme se starat i o vzdělávání našich cvičitelů, abychom obstáli v konkurenci organizací s podobným zaměřením. Je nutné propagovat činnost, smysl a poslání Sokola na všech úrovních u nás i v zahraničí. Americká obec sokolská bude v červnu příští-

ho roku pořádat v Milwaukee svůj XXIII. slet. Chtěli bychom se tradičně tohoto sletu zúčastnit, proto seženeme bližší informace a budeme případné zájemce informovat o možnostech účasti. Dále se musíme zabývat i účastí ČOS na 15. světové gymnestrádě v r. 2015 v Helsinkách, musíme najít vhodnou hromadnou skladbu formou konkurzu a udělat všechno pro to, abychom se mohli i příští gymnestrády zúčastnit. V neposlední řadě budeme pravidelně cvičit v našich jednotách, uskutečníme tradiční akce všestrannosti, jako jsou soutěže Malý Tým-Gym, TýmGym Junior, závody v sokolské všestrannosti, v zálesácké zdatnosti, ve florbalu, tradiční setkání cvičitelů, oblastní i ústřední srazy cvičitelů podle jednotlivých kategorií a další akce. Chtěl bych připomenout, že důležitým informačním zdrojem o činnosti v ČOS jsou a budou internetové stránky ČOS (www.sokol.eu).

Do nového cvičebního roku přeji všem cvičitelům i činovníkům na všech úrovních hodně vytrvalosti a trpělivosti v pravidelné, nelehké, ale záslužné práci a cvičencům cvičení pro radost a tělesnou zdatnost. Rádi bychom navázali na XV. všesokolský slet a zvýšili naši členskou základnu. Nazdar!

Miroslav Vrána, náčelník ČOS

UCTĚNÍ PAMÁTKY T. G. MASARYKA

Letos 14. září uplynulo 75 let od úmrtí prvního prezidenta samostatné Československé republiky – prezidenta Osvoboditele Tomáše Gurrigue Masaryka. Stejně jako každý rok, také letos si sokolové toto výročí připomněli i účastí na slavnostním vzpomínkovém ceremoniálu v Lánech, při němž jménem České obce sokolské položili kytici k hrobu T. G. Masaryka zástupce vzdělavatele župy Jana Podlipného bratr Vladimír Šilhan a náčelník župy Jana Podlipného bratr Petr Čížkovský. Květiny k hrobu TGM položila rovněž delegace župy Budečské, která – a zejména T.J. Sokol Lány - o odkaz TGM pečuje, mj. i spoluprací s Muzeem TGM v Lánech. V odpoledních hodinách se sta-

rostka ČOS sestra Hana Moučková a jednatelka vzdělavatelského odboru ČOS sestra Květa Volková zúčastnily vzpomínkové akce u sochy T. G. Masaryka na Hradčanském náměstí v Praze, k níž rovněž jménem České obce sokolské položily kytici.

Pietní akce v Lánech se zúčastnili sokolové z žup Jana Podlipného, Barákovy a Scheinerovy a z dalších sokolských jednot – zájezd k hrobu TGM a následně do míst připomínajících působení Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera (do Nového Jáchymova a do Svaté k myslivně Král a Scheinerově vile) uspořádal vzdělavatelství odbor župy Jana Podlipného.

-red-

„KULATÁ“ VÝROČÍ ZAKLADATELŮ SOKOLA

Po celý letošní rok si připomínáme 150 let od založení Sokola. Letos ale mají „kulatá“ jubilea také zakladatelé Sokola – 12. září uplynulo 190 let od narození Jindřicha Fügnera a 17. září 180 let od narození Miroslava Tyrše.

• Pamětní deska na myslivně Král, kde došlo k historickému setkání M. Tyrše s J. Fügnerem

Jindřich Fügner se narodil v Praze v roce 1822 v rodině obchodníka s látkami a byl také určen pro obchodní dráhu. České vlastenectví, jímž byla prodchnuta Fügnerova rodina, mělo naň hluboký vliv. Studoval gymnázium, v páté třídě však musel pro své svobodomyšlné jednání ústav opustit a věnoval se obchodu. V roce 1849 si otevřel samostatný obchod, avšak práce v něm ho neuspokojovala, více se věnoval svým kulturním a sportovním zájmům, pokračoval ve sebevzdělávání. Padesátá léta měla vliv na upevnění Fügnerova vlasteneckého cítění. Bachův absolutismus, osud Karla Havlíčka Borovského, studium českých dějin a příklady antických hrdinů, to vše vedlo Jindřicha Fügnera ke sblížení s Tyršem. Při šťastném osudovém setkání obou mužů v křivoklátské přírodě došlo

k názorové shodě a posléze k uskutečnění velkolepé sokolské myšlenky. Ve funkci prvního starosty Sokola se zapsal do dějin jako výborný organizátor, nezištný, štědrý anonymní podporovatel hospodářských zájmů Sokola a ryzí demokrat. Bez jeho hmotné podpory by Sokol nepřekonal svá první léta. S jeho podporou vznikla v roce 1863 první sokolovna v Žitné ulici v Praze.

Miroslav Tyrš se narodil v roce 1832 v Děčíně. Vystudoval akademické gymnázium v Praze, poté krátce studoval práva, ale brzy přešel na filozofickou fakultu, kde ho nejvíce zaujala filozofie, estetika, historie, zejména antika, přírodní vědy a na lékařské fakultě absolvoval i přednášky z anatomie. To vše souviselo s jeho představou, že každý člověk by měl být co nejdokonalejší po stránce tě-

lesné i duševní – po vzoru antické kalokagathie. Tyto principy pak uplatňoval v Sokole.

Významné bylo již zmíněné Tyršovo seznámení s Jindřichem Fügnerem. Rozhovory těchto dvou osobností se zabývaly uměním, filozofií a historií, ale i situací v tělovýchově, která mohla přispět k zvýšení sebevědomí národa. Od roku 1871 řídil časopis Sokol, jehož prvním úvodníkem se stala stať Náš úkol, směr a cíl. Významným spisem jsou Základové tělocvičku, obsahující Tyršovu tělocvičnou soustavu s prvním českým názvoslovím. Tyrš se staral také o výchovu cvičitelů. Mimo to psal různé teoretické statě z oblasti filozofie a estetiky. Svoji činností výrazně přispěl k rozvoji moderní tělovýchovy a sportu u nás.

-red-
foto I. Voleš

Pár týdnů po XV. všesokolském sletu vypukla událost, sledovaná celým (nejen) sportovním světem: V Londýně byly zahájeny XXV. letní olympijské hry. Mezi 133 českými sportovci, kteří reprezentovali v britské metropoli naši republiku a kteří zde usilovali o nejlepší umístění v soutěžích, byli i sokolští sportovci. Jen pár týdnů po skončení olympiády hostil Londýn také handicapované sportovce na paraolympiádě. I na ní měli sokolové své zástupce.

VÍCE NEŽ MINULE

Na londýnskou olympiádu se kvalifikovalo sedm sokolských sportovců reprezentujících tak zároveň i Českou obec sokolskou. (Oficiální prameny Českého olympijského výboru uvádí sokolskou klubovou příslušnost u více sportovců, ale mezi nimi je například Petr Koukal z TJ Sokol Veselý Jehnice, která není ve svazku ČOS.) Je to více než na olympiádě před čtyřmi roky v Pekingu, kam se tehdy kvalifikovalo pět zástupců Sokola. A to je ještě třeba připočítat odchovance Sokola Opava, atlety Jana Kudličku a Jakuba Holušu.

Pro českou reprezentaci byly letošní olympijské hry nejúspěšnějšími za posledních šestnáct let, když Češi vybojovali čtyři zlaté, tři stříbrné a stejný počet bronzových medailí a jen o jedinou zaostali za rekordní žní z Atlanty v roce 1996. I když na olympijskou medaili žádný ze sokolských sportovců v Londýně nedosáhl, za svá vystoupení na tomto světovém sportovním svátku se určitě nemusí stydět. A kdo tedy ze sokolů z České obce sokolské na olympiádě naši republiku reprezentoval:

K. Šafránková, Sokol Kolín, atletika – hod kladivem, L. Bartáková, Sokol Hradec Králové – basketbal, H. Klapalová, Sokol Brno I – beachvolejbal, K. Pálešová, Sokol Brno I – gymnastika, J. Ježek, Sokol Praha Vršovice – judo, J. Musil, Sokol Praha Vršovice – judo, J. Orság, Sokol Karolinka – vzpírání.

Nejúspěšnější z nich byly Jiří Orság, který obsadil 7. místo a Jaromír Ježek, jemuž patřila 9. příčka. Odchovanec Sokola Opava Jan Kudlička obsadil ve skoku o tyči 8. místo.

JIŘÍ JEŽEK OPĚT ZLATÝ

Handicapovaní sportovci z celého světa bojovali o medaile v Londýně na Paralympijských hrách o pár týdnů později – od 29. srpna do 9. září. Mezi 46 českými reprezentanty byli rovněž

• Judista Jaromír Ježek ze Sokola Vršovice

dva příslušníci naší České obce sokolské – člen Sokola Dejvice cyklista Jiří Ježek a členka Sokola Vršovice atletka Miroslava Sedláčková.

Jiří Ježek se stal hrdinou české výpravy, když jako jediný český reprezentant získal zlatou medaili, kterou přidal ke stříbrné vybojované pár dní předtím. Stal se tak nejúspěšnějším handicapovaným cyklistou v historii. Mezi jeho nejcenější trofeje, vedle londýnské zlaté a stříbrné medaile, patří zlaté medaile z paraolympiád v Sydney v roce 2000, v Aténách v roce 2004 a v Pekingu v roce 2008, tituly mistra světa v letech 2006, 2007, 2009, 2010 a 2011 a vítězství ve světovém poháru v letech 2011 a 2012.

Mirka Sedláčková se účastnila své druhé letní paraolympiády, když reprezentovala již na dvou zimních, kde soutěžila v běhu na lyžích. Zpočátku se účastnila soutěží jen pro zábavu, v roce 1992 prvních plaveckých závodů, v roce 1993 prvních lyžařských a v roce 1993 prvních atletických. Na podzim roku 1994 začala jednou až dvakrát týdně běhat do lesa. V roce 1995 se účastnila ME v běžeckém lyžování na Slovensku a o čtyři roky později odjela na paraolympiádu do Naga-

na. Následovala účast v Salt Lake City. Od května 2002 pracuje na plný úvazek, a tak musela své aktivity omezit na atletiku – její disciplínou je běh na 200 m, 400 m, 1500 m. V ní se účastnila LPH v Pekingu a nyní také Paralympijských her v Londýně.

Všem sokolským sportovcům, kteří letos reprezentovali naši republiku v Londýně na Olympijských, resp. Paralympijských hrách patří poděkování za vzornou reprezentaci i za dosažené výsledky.

-red-

• Zlatá paralympijská medaile cyklisty Jiřího Ježka, člena Sokola Praha-Dejvice

UPLYNULO 70 LET OD VYPÁLENÍ LEŽÁKŮ

Letos v červnu jsme si připomněli 70. výročí neblahé události – 24. června 1942 vtrhlo gestapo do osady Ležáky, domy vypálilo a muže, ženy a děti zavraždilo. O tom, jak jsou Ležáky uloženy v paměti lidí, napověděla účast na letošní pietní slavnosti. Byla krásná a slunná neděle 24. června 2012 a do ležáckého údolí se sešly stovky návštěvníků, aby uctily památku zdejší tragédie. Součástí ležáckého pietního aktu byla mše celebrowaná arcibiskupem Dominikem Dukou a účast s projevem prezidenta republiky Václava Klause. Jejich slova vyjadřovala hlubokou úctu k obětem s nadějí, že se to nikdy nebude opakovat a nesmí se zapomenout. Naši krásnou českou hymnu zazpíval chlapčský sbor Boni pueri. Celého pietního aktu se zúčastnili politici z Česka, ze zahraničí a představitelé regionů. Úctu obětem nacistické pomsty přišly vzdát všechny generace. Nikdo nelitoval, že se pietní vzpo-

• ilustrační foto internet

mínky zúčastnil. Lidé přišli dobrovolně s pocitem české národní hrdosti. K uctění památky přispěli svojí účastí i zástupci Sokolské župy Východočeské-Pipichovy sestra Světlana Hoffmannová

a bratři Vlastislav Pilař a Jiří Čáslavka. Sokolové v této hrůzostrašné době byli zapojeni do odbojové činnosti ve východních Čechách.

-red-

PŘIPOMÍNKA OBĚTÍ NACISMU

Český svaz bojovníků za svobodu pravidelně v říjnu pořádá zájezd do koncentračního tábora Mauthausen, aby zde jeho účastníci uctili památku obětí československých vlastenců, podporovatelů příbuzných parašutistů operačních skupin ANTHROPOID, SILVER A, OUT DISTANCE a INTRANSITIVE, zavražděných v tomto koncentračním táboře ve dnech 24. 10. 1942, 26. 1. 1943 a 3. 2. 1944. Je tomu tak i letos, kdy se uctění památky obětí koná 24. října u příležitosti 70. výročí heydrichiády.

Mezi oběťmi, které v uvedených dnech byly v Mauthausenu zavražděny nebo v tomto táboře zemřely, bylo i mnoho sokolů. Proto i Česká obec sokolská si v říjnu připomíná památku svých sokolských předchůdců, kteří za svobodu své vlasti položili v době nacistické okupace životy. Historické prameny uvádějí, že v letech 1939–1945 bylo vězněno 11 611 členů ČOS, z nichž 1 212 bylo popraveno. V koncentračních táborech, káznících a věznicích zemřelo dalších 2 176 bratrů a sester. V českém povstání padlo 654 sokolů a dalších 164 bylo raněno. Další stovky či tisíce sokolů padly na bojištích 2. světové války. Na jejich hrdinství Česká obec sokolská nikdy nezapomene. I proto

• ilustrační historické foto – en.wikipedia.org

se zástupci sokolů každoročně účastní pietní akce v Mauthausenu a oběti nacistického teroru si rovněž připomíná při vzpomínkové akci u pamětních kamenů z kon-

centračního tábora Mauthausen, umístěných na věčnou paměť sokolských bojovníků za svobodu v atriu Tyršova domu v Praze.

ZEMŘEL ARMÁDNÍ GENERÁL TOMÁŠ SEDLÁČEK

Ve věku 94 let zemřel v pondělí 27. srpna válečný veterán armádní generál bratr Tomáš Sedláček, sokol tělem a duší. Čelní představitelé České republiky, generalita Armády České republiky, Československé obce legionářské, České obce sokolské, váleční veteráni a další významní hosté se s generálem Sedláčkem rozloučili v úterý 4. září ve slavnostní síni Národního památníku na Vítkově, kde mu byl uspořádán státní pohřeb. Smutečního rozloučení se zúčastnili a věnce i smuteční kytice k jeho vystavené rakvi položili především prezident republiky Václav Klaus, představitelé státu, ministr obrany Alexandr Vondra a další hosté, mezi nimiž byli rovněž sokolové v čele se starostkou ČOS sestrou Hanou Moučkovou.

V odpoledních hodinách se v obřadní síni krematoria v Praze-Strašnicích uskutečnil soukromý pohřeb s vojenskými poctami. Zde se za sokoly jménem České obce sokolské s bratrem Sedláčkem rozloučil bratr Jan Králík, který mimo jiné řekl: „Nikdy neusiloval o nic pro sebe, ale pro druhé. Nasazoval-li vlastní život, nasazoval jej pro svobodu své vlasti. Vrátil-li se po sedmdesátce k aktivní činnosti v Sokole a v obnovené Čs. obci legionářské, pak především proto, aby vše otevřel mladým lidem, i novým válečným veteránům z mírových misí. Vždy a všude zdůrazňoval hodnotu svobody, vykoupené životy druhých: „Svobodu je třeba chránit dál, jinak o ni přijdeme.“ Všem, kdo jsme armádního generála Ing. Tomáše Sedláčka směli poznat, byl živoucím důkazem, že neokázalé hrdinství, skromná velikost a nezlomitelnost vnitřní síly jsou možné. Víme-li, na kolika vláscích jeho život visel a jak výjimečnou cestou prošel, měli bychom uvěřit v jeho předurčení – v předurčení stát se živoucím příkladem a ukázat, že čistý, statečný a obětavý život pro vlast má smysl.“ Tomáš Sedláček byl člověkem, který se především pro vojáky novodobé české armá-

dy stal symbolem a vzorem. Člověkem, který nikdy nehleděl na osobní prospěch a už od mládí se chtěl stát vojákem, který umí bránit svou vlast. Přes všechny překážky a potíže se mu podařilo naplnit svůj klukovský sen. Stal se uznávaným vlastencem – vojákem, který věrně dostal slovům přísahy. Po celý svůj život se hrdě hlásil ke svému sokolství, sokolem byl nejen slovy, ale i činy a stal se příkladem

pro mladou sokolskou generaci. Po obnovení Sokola po roce 1989 byl starostou T.J. Sokol Lázně Toušeň a následně byl čestným starostou této jednoty. Armádní generál Tomáš Sedláček bojoval na východní i západní frontě druhé světové války. Zúčastnil se slavných bojů československých vojáků na Dukle i Slovenského národního povstání. Po válce byl vězněn komunistickým režimem. Plné rehabilitace se dočkal po roce 1989. I přes zrakový handicap v pozdějším věku dokázal vnášet úsměv ve chvílích, kdy bylo nutné komukoli dodat odvahy a síly. Nikdy si nebral servítky a nemilosrdně odsuzoval své vězňatele, kteří ho v době po nástupu komunistů uvrhli do žaláře. „Pohrdám jimi!“ říkal. V roce 1992 se dočkal rehabilitace a byl jmenován do hodnosti generálmajora. V roce 2008 dosáhl na nejvyšší vojenskou hodnost – armádního generála. Byl čestným předsedou Československé obce legionářské, tedy organizace, která s československými vojáky, kteří v době druhé světové války bojovali v zahraničí, má mnoho společného. Generál Tomáš Sedláček obdržel nejvyšší státní vyznamenání – Řád T. G. Masaryka. Jeho práci pro Sokol ocenila Česká obec sokolská udělením zlaté medaile. *-red-*

SOKOLSKÁ PLAVBA PO VLTAVĚ, TENTOKRÁTE TROCHU JINAK

Uběhlo to jako voda a Sokolská plavba po Vltavě, jíž se za odměnu účastní vybrané děti z jednotlivých žup, se letos již konala podesáté. Náčelnictvo pro tento jubilejní ročník připravilo pro tuto tradiční akci netradiční program – plavilo se až na Slapy a zpět, nové byly i připravené soutěže a kvíz.

• Obdiv mladých sokolských plavců po Vltavě vzbudilo zdymadlo u Štěchovické přehrady

V sobotu 15. září, úderem 8.20 hod., nastoupili účastníci na nádvoří Tyršova domu, kde je uvítala starostka ČOS sestra Hana Moučková a náčelník ČOS bratr Miroslav Vrána s náčelnicí ČOS sestrou Lenkou Kocmichovou. Starostka ČOS v úvodu připomněla, že tato plavba se koná vždy v září na počest výročí narození zakladatelů Sokola Miroslava Tyrše (letos jsme si 17. září připomněly již 120.) a Jindřich Fügnera (12. září tomu bylo 130 let). Poté vybraná čtveřice dětí jako zástupci všech účastníků položila květiny u pomníku dr. M. Tyrše a také u památníku sokolských obětí prvního, druhého i třetího odboje. Děti v doprovodu starostky, náčel-

• Jedna ze soutěží, která byla pro účastníky plavby připravena: hod diskem (CD) na cíl

Plavba po Vltavě lodí
Cecilie se nám moc
líbila. Nejvíce se nám
~~líbila~~ líbilo velké kdy-
madlo 21 m a dobrý
oběd. Také povída'mí
po cestě bylo kajmáre!
Těšíme se na další
plavbu. Misa
Baťa
Lucka
Anetka
a Jano
ze župy Polycany

nice a náčelníka ČOS se této pocty zhostily se vši vážností. Po tomto oficiálním zahájení všichni vyrazili k Palackého mostu, kde kotvila loď Cecilie, připravená přeměnit se v objevitelský koráb mladých sokolíků. Na své palubě přivítala 120 dětí ze 30 sokolských žup (z jedné župy, byť přihlášené, nepřijeli, ostatní župy se nepřihlásily), 30 členů jejich dospělého doprovodu a osm organizátorů. Po naložení vyrazila proti proudu až na Slapskou přehradu do Třebenic.

Při plavbě organizátoři nešetřili výkladem o místech, jimiž parník právě projížděl. Z výkladu pak vycházel i kvíz o deseti otázkách, na které v průběhu plavby děti odpovídaly a odpovědi se započítávaly do soutěže družstev zúčastněných žup. O zážitky nebyla nouze – třeba při průjezdu dvěma zdymadly, kdy to štěchovické má úctyhodnou výšku 21 metrů. Při plavbě mezi Štěchovicemi a Slapy vi-

děly děti trampskou Ztracenku, Bílou skálu, místa Svatojánských proudů, turisty na Povltavské stezce... to jen namátkou z kouzel přírody kolem Vltavy.

Na Slapech po vylodění čekaly děti již soutěže, ale také poznávání, jako například výklad o stavbě Slapské přehrady a co její hráz v sobě ukrývá. Ze sportovního klání pak byly pro děti připraveny dvě disciplíny – běh do 98 schodů a hod diskem (přesněji CD diskem) na cíl. Třetí disciplína – skok do dálky – absolvovaly již na palubě lodi při cestě zpět. Ovšem nebyla to ledajaká disciplína – skákalo se dozadu, a aby to nebylo tak jednoduché, děti si přitom musely držet špičky nohou.

A pak již opět Praha, vylodění a těšení se, že za rok zase na Vltavě na Sokolské plavbě.

-red-

Od závěrečného ceremoniálu XV. všesokolského sletu uplynulo něco málo přes dva měsíce a zážitky a vzpomínky všech účastníků – ať již přímo cvičili na stadionu v Praze-Vršovicích, nebo byli jako diváci na tribunách či u televizních obrazovek, či se zúčastnili některé z dalších sletových akcí – jsou ještě živé. Do České obce sokolské, tedy také do redakce časopisu, přicházejí dopisy, v nichž se účastníci sletového dění vyznávají ze svých pocitů, blahopřejí či děkují za vzorné uspořádání sletu, někteří ani neváhají vedle slov chvály sdělit to, co se jim nelíbilo. Některé z těchto ohlasů, které nám do redakce přišly, přinášíme.

PROŽÍT ZNOVU TEN ZÁŽITEK...

Malé gymnastky z T.J. Sokol Kralupy n/Vlt. (župa Barákova) nacvičovaly téměř rok skladbu Jonatán, kterou se prezentovaly na XV. všesokolském sletu v Praze. Jednalo se o cvičení pro mladší děvčata s gymnastickými prvky na směs známé hudby z televizních seriálů Mach a Šebestová, Pan Tau ad. Skladba byla ve velmi svižném tempu a její nacvičování nebylo vůbec jednoduché. Vyžadovalo nejen gymnastický um, ale i smysl pro rytmus a taneční vyjádření. Jak se nám povedlo skladbu nacvičit, to se ukázalo během náročného secvičovacího před-sletového týdne v Praze, kde byly odstraněny chyby v provedení a doladěn nástup tak, aby byl atraktivní pro diváky.

Samotné předvedení skladby proběhlo pro oba dny hlavního programu. Večerní program ve čtvrtek od 21 hod. za umělého osvětlení byl poznamenán deštěm a bouřkou. Před nástupem na plochu

byla děvčata ukryta v podzemní chodbě, vystrašena hromy a blesky a v duchu nadávala na počasí, které nemohlo být horší. Co pokazilo počasí, to vy nahradili diváci ohromným aplausem již při nástupu.

Potlesk trval po celou skladbu a zname-

nal pro cvičící ohromnou podporu. Však samotné cvičení na mokřích a kluzkých žíněnkách mohlo skončit i úrazem, ale naštěstí vše dobře dopadlo, nikdo se nezranil a nikdo cvičení nevzdal. Úžasnou atmosféru, která vznikla v tento jedinečný okamžik na stadionu, si budou tyto cvičenky ještě dlouho pamatovat.

V pátek odpolední program naopak proběhl za velmi teplého a dusného počasí, které děvčata také dobře zvládla.

Během celého týdne v Praze byla naše děvčata ubytována v atraktivním prostředí Malé Strany, měla možnost zhlédnout spousty pohybových vystoupení, prohlédla si Tyršův dům a vyzkoušela bazén tamtéž. Prožila lampiónový průvod na Petřín a následný úprk dolů v dešti a bouřce, denně absolvovala 2–3 náročné zkoušky v Synot Tip Aréně ve Vršovicích, odcvičila své vystoupení v horku i v dešti i s drobnými zraněními. Přesto se však chtějí podílet i na sletu příštím. Radost ze cvičení, nové zážitky i zodpovědnost každého jednotlivce za zdárný průběh skladby zanechaly ve všech malých účastnicích sletu ohromný zážitek, který chtějí prožít znovu. *M. Pokorná*

DRŽITEL NEPŘEKONANÝCH HODNOT

Mé zdraví se zhoršilo, už vůbec nechodím, neudělám ani krok, zradila mě páteř. Sleduji jen televizi a jsem dosud z XV. všesokolského sletu nadšená. Tolik jásootu, dobré pohody a národní hrdosti se hned tak nezažije. Škoda, že ty slety jsou až po šesti letech. Vytvářejí něco mimořádně příznivého, občanskou soudržnost, vzájemnou toleranci a tolik potřebné vlastenecké cítění...

Letos mi bude 85 let. Děkuji Sokolu za vše, co mi pro život přinesl. Jsem v Sokole členkou od tří a půl let, sletovou obdivovatelkou od r. 1938, cvičenkou tří skladeb v r. 1948 a dále ve všech dalších sletech 1994, 2000, 2006 a dalších zahraničních v Torontu, Košicích, Vídni. Až letošní slet jsem mohla prožívat jen v duchu při televizi a při pouze jednom opakování... Slet by se měl v televizi opakovat častěji. Je to mimořádná událost, která povzbudí každého. Sokol je držitelem dosud nepřekonaných hodnot.

*Libuše Kořínková
(dopis byl krácen)*

ZA ŠEST LET PŘIJEDU ZNOVU

Jsem českou občankou žijící v Brazílii, mám však neustálý kontakt s přáteli v České republice a pravidelně sleduji český tisk. Od přátel jsem se dozvěděla o konání XV. všesokolského sletu v Praze, akci, která byla rovněž oslavou 150. výročí založení Sokola. Jelikož jsem v dětských letech pravidelně chodila do Sokola v Oseku u Komárova, malé obci, kde sokolská tělocvičná jednota byla založe-

na již před rokem 1924, jako pobočka komárovského Sokola, rozhodla jsem se pro cestu do České republiky, abych se zúčastnila sletu.

Po příletu do Prahy jsem se okamžitě začala shánět po vstupenkách na slet. Jaké však bylo moje rozčarování, když jsem zjistila na internetu, že všechny vstupenky již byly totálně vyprodány. Prosil jsem všechny své známé o sehnání vstupenek. Pár dnů před sletem se mé švagrové podařilo vstupenky zakoupit. Překvapilo mne, jak zřídka se v televizi a v tisku objevily zprávy o sletu. Očekávala jsem, že všechny televizní stanice, radio, tisk budou žít tak důležitou událostí nejen sportovní, ale i kulturní a politickou. Zúčastnila jsem se druhého dne sletu; na první den jsme bohužel nedostali vstupenky. Očekávala jsem, že vedoucí představi-

telé vlády, volených orgánů a dalších činitelů českého veřejného dění se budou aktivně účastnit obou dnů sletu, ale marně. Ani své zástupce nevyslali...Těsně po zahájení vystoupení nebylo možné nevidět, že obě boční tribuny zely prázdnou. Naprosto nepochopitelné...Vždyť nám dalo tolik práce sehnat vstupenky a najednou více než třetina míst neobsazena...

Se zahájením programu jsem okamžitě zapomněla na všechny tyto problémy. Tolik krásy, poezie, barev, ladnosti, krásné hudby a hlavně obrovského nadšení všech cvičenců, od těch nejmenších až po seniory a seniorky, jsem už dávno nezažila. Polýkala jsem slzy dojetím nad tím obrovským úsilím, které všichni cvičenci ukázali, nad tím množstvím hodin věnovaným nácviku, cestám a secvičování. Bylo to opravdu nádherné, úchvatné a já jsem ani na okamžik nelitovala, že jsem kvůli sletu postoupila 11 hodinovou cestu z Brazílie. Již dnes mám naplánováno, že za šest let se zúčastním XVI. všesokolského sletu. Je nesporné, že Česká obec sokolská vykonala obrovský kus práce, jehož vyvrcholením byl právě XV. slet. I přes nedostatky v divulgaci (před, během a po eventu), medializaci, prodeji vstupenek a hlavně totální absenci vládních činitelů, byl XV. všesokolský slet význačnou událostí jak pro cvičence, tak pro přítomné diváky.

*Alena de Aguiar, Recife, Brazílie
(dopis byl krácen)*

SETKÁNÍ SE ZAHRAŇIČNÍMI SOKOLY PŘI OSLAVÁCH 150 LET SOKOLA

Tělocvičná jednota Sokol Zábřeh pod záštitou Sokolské župy Severomoravské uspořádala k 150. výročí založení Sokola výjimečnou akci, která nemá u nás obdoby. Setkání a oslav se zúčastnili jak tělovýchovné jednoty župy Severomoravské, tak i účastníci ze zahraničí. Přijeli k nám přátelé, se kterými máme navázanou dlouholetou spolupráci, neboť se účastníme volejbalových turnajů v zahraničí a zejména pak setkání sokolů v Oetzu, kde zahynul zakladatel Sokola Dr. Miroslav Tyrš. Z Německa přijeli bratři a sestry z TV Sokol München, za Švýcarsko se zúčastnili zástupci Sokolské župy Švýcarské z Luzernu, Rakousko reprezentovali zástupci Sokolské župy Rakouské z Vídně a za Slovensko se zúčastnili sokoli z Bratislavy a Vrútek. Hlavní akce se konala v sobotu 1. 9. 2012, ale pro zahraniční hosty byl již v pátek uspořádán výlet na Praděd a někteří si prohlédli i Dlouhé Stráně.

V sobotu byly oslavy zahájeny sportovním dnem. Od rána se zahájily lité boje v tenise, stolním tenise a petangu. Hlavním sportem byl však turnaj ve volejbalu, který byl losovaný, takže v každém družstvu si zahráli jak borci naší župy, tak jednotlivci ze všech žup zahraničních. Pro posílení bylo během akce grilováno sele a točilo se naše pivo – Šerák z Hanušovic, které je oblíbené i mezi zahraničními hosty, neboť jej vozíme na každou zahraniční akci. Sportovní klání trvalo až do pozdních odpoledních hodin a pak jsme se již připravovali na večerní akci. V sokolovně byla uspořádána oslava, která byla zahájena fanfárami na lesní rohy, slavnostním nástupem s historickými sokolskými prapory a naší hymnou. Poté byli zahraniční hosté přivítáni starostou města Zábřeh Františkem Johnem, starostkou Sokola Zábřeh Hanou Hejralovou a starostou župy Jiřím Sobotíkem a zástupci zahraničních jednot poté pronesli své zdravice.

Představení dále pokračovalo vystoupením cvičenek Sokola Dubicko se švihadly, které bylo i součástí letošního sletu. Na cvičení navázalo ocenění zasloužilých sokolů, které bylo velice dojemné, neboť se jednalo o bratry a sestry s opravdu úctyhodným věkem a toto ocenění je dojalo. Poté byli oceněni cvičitelky a cvičitelé, kteří se nemalou měrou podíleli na nácviu úspěšných vystoupení na letošním sletu v Praze. Na závěr oficiální části byli vyhlášeni vítězové jednotlivých sportovních klání. A poté už začala vlastní zábava, kterou značně podpořila hudba, která snad dokázala zahrát všechno. Pozdě večer byla oslava zakončena velkolepým ohňostrojem, avšak zábava pokračovala až do brzkých ranních hodin.

*Petr Hošek,
Sokol Zábřeh*

ZAKLETÉ ŘÍČKY A HLEDÁNÍ POKLADU

I v tomto sletovém roce, kdy jsme v červenci prožily hezké dny na XV. všesokolském sletu v Praze, jsme se jako každoročně vydaly na týdenní společný pobyt do hor. Patnáct sokolek z T.J. Sokol Jalučví (z Děčína) odjelo 24. srpna do Orlických hor – Říček, aby zde na chalupě „U Skibaby“ spolu strávily veselé i turistické dny.

Mimo poznávání krás okolí zde již poněkoli káté zažíváme mnoho legrace, mnohé z nás nezapomínají na své houbařské i kuchařské umění, a tak zdatnější, vracející se z túry, vítá chalupa provoněná borščem, kulajdou, houbovými pochoutkami (z vlastního sběru našich zapálených houbařek), dokonce i upečenými koláči či borůvkovými knedlíky.

Co se týká legrace, té je také více než dost. Např. v tomto roce majitel této chalupy slaví své sedmdesátiny, a tak jsme mu popřály ve stylu sletu čarodějnic z Jalučví u něho. Krásné veršované přání a 15 čarodějnic ho překvapilo, ale hlavně pobavilo i potěšilo. Neméně zábavný byl pohled na čtyři plavkyně v tradičních, z dvacátých let minulého století pruhovaných plavkách a písničkou na rtech .... plavu si ani nevím jak .... A což tepr-

ve ranní rozcvička ve stylu našich mladých let, tj. modré trenýrky, bílá trička a ve vlasech červená mašle. Chodily jsme bosky v ranní rose a přitom cvičily – úžasný pohled na sokolky – seniorky!

Turistických tras již prošliých nebo neznámých objevujeme stále dost. Letos jsme i dle pokynů z regionu hledaly čachr, tzv. „kešky“, úspěšně všechny našly, pouze jsme si nevybraly nabízenou odměnu ve skicentru – absolvovat pro 2 osoby se slevou adrenalinovou cestu na lanovém okruhu (částečně zaviněno i změnou počasí).

Setkaly jsme se zde také opět se sokolkami z Chrudimi (mažoretkami od těch nejmenších) a odměnily potleskem jejich vystoupení na akci „Rozloučení s létem“, kde jako hosté vystupovaly.

Při večerních besedách se hlavně probíral slet v Praze, naše vystoupení na sle-

tu, rozebíraly jednotlivé skladby, co se líbilo, co se nelíbilo, probíraly odeslané příspěvky do ankety pro časopis Nazdar! A samozřejmě jsme hledaly téma pro naše šibřinky a plánovaly další společná setkání ještě do konce roku, abychom „150 let v pohybu“ zakončily úspěšně tak, jak se v tomto duchu nesl celý letošní rok. Taktéž večery strávené u táboráčku s písničkami pak navodí tu správnou pohodovou náladu a ke správné pláně na další rok, protože takové pobyt v této partě bychom chtěly nadále uskutečňovat.

Text a foto Iva Nenáhlová

KNIHOVNIČKA

264 CVIČENÍ NA VELKÉM MÍČI

Po velkém úspěchu první knihy o cvičení na velkém míči autorka Helena Jarkovská vybrala a uspořádala 264 vhodných cviků pro posilování problémových partií a protahování zkrácených svalů. Podle tohoto stručného vyjádření obsahu je také celá kniha nazvaná: „264 cvičení na velkém míči – zásobník posilovacích a protahovacích cviků pro každého“. Jednotlivé cviky jsou uspořádány podle zatěžovaných partií těla a vytvářejí tak velmi přehledný a dobře využitelný zásobník pro všechny, kdo chtějí cvičit doma, a také pro instruktorky fitness, trenéry a rehabilitační pracovníky. Autorem fotografií k jednotlivým cvikům je Miroslav Šneberger.

Kniha (recenzní výtisk) je k dispozici k nahlédnutí na tiskovém oddělení. (Grada Publishing, Praha, 2011, 1. vydání, brožované, 208 stran)

SPORTOVNÍ PŘÍPRAVA DĚTÍ

Nakladatelství Grada vydalo letos aktualizovanou publikaci Sportovní příprava dětí a na ni navazující Sportovní příprava dětí 2 – zásobník cvičení. Nové, aktualizované vydání publikace Sportovní pří-

prava dětí je určeno trenérům, sportovním instruktorům, cvičitelům a rodičům, jejichž děti začínají s pravidelným tréninkovým procesem. Populárně-odbornou formou seznamuje čtenáře se zásadami a požadavky na moderní trénink dětí z hlediska jeho podstaty ve všech sportovních odvětvích a oproti předchozímu vydání je doplněno o kapitoly zabývající se sportovní diagnostikou dětí, výživou a kompenzací zatížení dětského organismu. Autor Tomáš Perič (spoluautory jsou Miroslav Petr a Andrea Levitová), zkušený pedagog a trenér, čtenáře seznamuje s tím, že sportování není jen zvyšování výkonnosti a příprava na závody a soutěže, ale dlouhá a často velmi složitá společná cesta dětí, trenérů, učitelů a rodičů. Druhá publikace je samostatným zásobníkem velkého množství praktických cvičení pro sportovní přípravu dětí a doplňuje již zmíněnou „teoretickou“ publikaci Sportovní příprava dětí. Kniha je určena trenérům dětí a mládeže, sportovním instruktorům, cvičitelům a učitelům tělesné výchovy na základních školách.

Autor Tomáš Perič se spoluautorkou Andreou Levitovou připravil více než 600 cvičení zaměřených na všeobecný kondiční trénink, všestrannou pohybovou přípravu a kompenzaci dětského organismu. Jednotlivá cvičení jsou podrobně popsána a doplněna ilustračními fotografiemi.

Knihy (recenzní výtisky) jsou k dispozici k nahlédnutí na tiskovém oddělení.

(Grada Publishing, Praha, 2012, aktualizované vydání, brožované, 176 stran/112 stran)

-red-

BLAHOPŘÁNÍ

Tělocvičná jednota Sokol Klatovy přeje své dlouholeté člence sestře **Růžně Ulrichové** k jejímu 100letému výročí narození hodně štěstí, zdraví a pohody do dalších let.

Sestra Ulrichová se zúčastnila mnoha sokolských sletů. Poslední slety, do kterých se aktivně zapojila, se konaly v roce 1994 a v roce 2000.

*Iveta Lívancová,
Sokol Klatovy*

ROZLOUČENÍ

S lítostí oznamujeme široké obci sokolské, že dne 28. 8. 2012 dotlouklo srdce **bratra JUDr. Vladimíra Kašáka**, člena T.J. Sokol Praha VII. Vladimír Kašák byl členem Sokola od svých dětských let a lásku k sokolským tradicím předal i svým vnukům. Po roce 1990 významnou měrou přispěl k obnově činnosti naší jednoty, k navrácení jejího majetku a až do března tohoto roku byl činný ve výboru a Věrné gardě. V roce 2008 byl jeho přínos sokolské věci oceněn Stříbrnou medailí ČOS. Bratře Kašáku, děkujeme.

Výbor T.J. Sokol Praha VII

Bratr Vladimír Kašák byl dlouholetým spolupracovníkem redakce časopisu SOKOL, do něhož přispíval řadou zajímavých článků. Členové redakce, kteří se s ním setkávali, na něj budou vzpomínat jako na vstřícného a milého spolupracovníka, který se svojí činností zasloužil i o sokolský tisk, který svými články oživoval.

redakce SOKOL

Pár dní před zahájením XV. všesokolského sletu – 27. června 2012 – zemřel ve věku nedožitých 93 let bývalý starosta Sokola Jeseník, bývalý župní vzdělávatel a dopisovatel vzdělávatelského odboru ČOS **bratr Stanislav Malcher** ze Sokola Jeseník, Sokolské župy Severomoravské. Bratr Malcher byl rovněž dlouholetým dopisovatelem časopisu SOKOL. Bratr Stanislav Malcher byl vždy velice aktivní. Jednou z jeho posledních akcí, již se zúčastnil, byla Sletová štafeta 2011. Navždy zůstane i v našich vzpomínkách jako dobrý člověk a věrný Sokol.

Pavel Burget, župa Severomoravská

MALÝ OZNAMOVATEL

- Vážení sokolové, odkoupím již nepotřebné, vyřazené a poškozené gymnastické sportovní nářadí – koně, kozy, kožené žíněnky, metací stůl, šv. bednu, míče, staré židle a staré kusové osvětlení. Platba po vzájemné dohodě v hotovosti na místě. Vaši nabídku prosím volejte (tel.: 732 503 538) nebo zašlete e-mailem (jaroslav.hajduch@seznam.cz).

- Prodám ženský sokolský kroj (nové provedení). Kroj je kompletní: velikost 48–50, na výšku 150–160 cm. Kroj prodávám za 2 000 Kč.

Kontakt: Libuše Soukupová, tel. 604 468 379.

V této rubrice zveřejníme vaše stručné nabídky, poptávky či oznámení – zasílat je můžete e-mailem na adresu redakce.sokol@seznam.cz

ÚSPĚCH FOTBALOVÉ REPREZENTACE ČOS V RAKOUSKU

Hráči výběrů mladých fotbalistů ČOS do patnácti let (U15) a do třinácti let (U13) se zúčastnili mezinárodního turnaje Weinviertel Trophy v rakouském Hollabrunnu, který se konal 11.–14. července.

V předvečer turnaje, v úterý 10. 7. se uskutečnilo soustředění v areálu T.J. Sokol Blížkovice a v zařízení jejich ZŠ. Vedle přípravných zápasů obou jedenáctek se uskutečnilo setkání se starostkou městysu Blížkovice Šárkou Ježkovou, starostou T.J. Sokol Blížkovice br. Miroslavem Foučkem a dalšími funkcionáři domácího Sokola. V podvečer proběhla schůze komise fotbalu. Zlatým hřebem večera bylo rožňané sele.

Ve středu ráno jsme vyjeli do Rakouska. Ještě dopoledne jsme sehráli první zápasy. U13 porazila Chorvaty 3:1 a U15 remízovala s našimi přáteli ze Sokola Košťany 0:0. Po ubytování ve škole, v těsné blízkosti stadionu, jsme se připravovali na odpolední zápasy. U13 porazila Slováky ze Staré Turé 2:0 a U15 vybojovala zase remízu 0:0 s Maďary.

Ve čtvrtek 12. 7. se hrály jen dopolední zápasy. U13 podlehla chlapcům z Bron Radom (Polsko) 0:3 a U15 i ve třetím zápase remízovala 0:0 s velice nepříjemně hrajícími Chorvaty. Odpoledne jsme vyrazili do hlavního města Vídně. Po prohlídce historického centra jsme se vyřádili v zábavném parku v Prátru.

V pátek dopoledne U13 podlehla dalším Polákům 0:2 a skončila ve své skupině na třetím místě. U15 čekal rozhodující zá-

pas s Poláky RKS 1926 Bron Radom. Z dosavadní tabulky bylo jasné, že poražený v tomto zápase v turnaji končí. Byl to obrovský boj! Pět minut před koncem se Poláci ujali vedení na 2:1. Naši vrhli všechny síly do útoku a dvě minuty před koncem vyrovnali na 2:2. Poláci skončili poslední, naši ze třetího místa šli do semifinále. Odpoledne U13 porazila družstvo Horní Bečvy 3:1. U 15 hrála svůj semifinálový zápas proti Chorvatům. Po poločase jsme prohrávali 2:0. O přestávce jsme zmobilizovali všechny síly, do žil nalili novou energii a vlétli jsme do druhého poločasu. Po deseti minutách dal Fana Vyroubal kontaktní gól z trestného kopu téměř ze čtyřiceti metrů. Náš tlak narůstal. Asi sedm minut před koncem zápasu soupeř zahrál úmyslně rukou v pokutovém území a nařízenou penaltu Kuba Ošťádal bezpečně proměnil. Utkání skončilo 2:2 a kopaly se pokutové kopy. Soupeře jsme trochu vyvedli z míry, když do naší branky, místo vynikajícího Martina Hrdličky, nastoupil pravý obránce Matěj Petráš. Matěj dvě penalty chytil a jednoho hráče přinutil kopnout do břevna. Potvrdil tak, že byl oprávněně v květnu vyhlášen nejlepším brankářem turnaje O přeborníka ČOS 2012. Naši hráči bezpečně proměnili čtyři pokusy a zvítězili na penaltu 4:2, tedy

celkově 3:2 a postoupili do finále. V sobotu dopoledne hrála U 13 svůj poslední zápas s Tatranem Liptovský Mikuláš. Podlehlí jsme 0:2 a celkově obsadili velice krásné šesté místo.

Finále U15 se hrálo odpoledne na hlavním stadionu. Soupeřem nám byl maďarský tým. Finále bylo skutečným vyvrcholením našeho vystupování v Rakousku. Hráli se rychlý, technický fotbal. Střelecké příležitosti se objevovaly na obou stranách. Soupeř ve druhém poločase velmi povedenou střelou z volného kopu asi z 18 m dal jediný gól utkání. Naši hráči ale odešli se vztyčenými hlavami. Podali skvělý, obětavý, statečný, kolektivní výkon. Odevzdali všechny své síly ve prospěch reprezentace ČOS.

Nejlepším střelcem U13 se stal Adam Gábor se 6 brankami, po jedné brance dali Jara Janiček a Zdena Gábor. Za U15 dal 2 branky Kuba Ošťádal a po jedné Ondra Terber a Fana Vyroubal.

Svým chováním, vystupováním a skvělým sportovním výkonem všichni účastníci dělali čest České obci sokolské, svým mateřským T.J., rodičům i sami sobě. Pochvalu si zaslouží všichni: Martin Mucka, Kuba Ošťádal, Olda Bittner, Fana Vyroubal, Radek Vyroubal, Michal Zatloukal, Martin Hrdlička, Matěj Unzeitig, Zdeněk Gábor, Michal Zatloukal, David Dušek, Adam Gábor, Jara Janiček, Romča Kobylka, Olda Pavlík, Jirka Pluskal, Pavel Bartošek, Tonda a Pavel Hartingerovi – ze Sokola Troubelice, Lukáš Smolík, Kája Škrabal a Kuba Vyhnánek ze Sokola Městečko Trnávka a ze Sokola Bedřichov Ondra Terber, Matěj Petráš a Patrik Zadražil.

Zlatou tečkou za úspěšnou reprezentací bylo setkání účastníků zájezdu 11. 8. na hřišti v Troubelicích. Byli oceněni všichni účastníci, poděkováno všem hráčům za vzornou reprezentaci ČOS, organizátorům a vedoucím výpravy. Odpoledne bylo naplněno fotbalem, promítáním fotografií ze zájezdu a přátelským posezením s rodiči hráčů.

Text a foto Vladimír Hula, vedoucí reprezentace ČOS v kopané

JANČÍK NA HEXAGONALU ZÍSKAL BRONZ

V Novém Hrozenkově se uskutečnil 19. ročník mezinárodního HEXAGONALU 2012 vzpěračů.

Jaroslav Janeba, trenér vzpěračů Sokola Jižní Svahy Zlín, přivezl tentokrát do Nového Hrozenkova pouze jednoho žáka s cílem vytvořit nové osobní rekordy a dosáhnout na medailovou příčku. Pavel Jančík je letošním mistrem ČR starších žáků a dostal za cíl při tělesné hmotnosti 56 kg dosáhnout výkonu 110kg, což splnil. Tento výkon mu může ještě letos zajistit nominaci na mistrovství ČR juniorů do 17 let!

Ostatní mládežníci oddílu procházeli tentokrát tvrdou letní přípravou se dvěma soustředěními a proto se této soutěži nemohli zúčastnit. A jelikož ne jenom olympiádou žije český a sokolský sport, tak proto Vám na snímku představujeme bronzového Pavla Jančíka na stupních vítězů. Trenér Janeba věří, že Pavel je dalším výrazným talentem českého a sokolského sportu.

Jaroslav Janeba

• Pavel Jančík na stupních vítězů

POŘADATEL:

SKC SOKOL VAMBERK
TYRŠOVA 18
517 54 VAMBERK
WWW.KARATE-VAMBERK.COM

150 LET ZALOŽENÍ TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY SOKOL

MEZINÁRODNÍ POHÁR - OPEN

KARATE WKF **SHOTOKAN CUP** VAMBERK

6. ŘÍJNA 2012 V 9.00 HOD
SPORTOVNÍ HALA ZÁKLADNÍ ŠKOLY
SVATOPLUKA ČECHA CHOCEŇ

ČESKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKO

SLOVENSKO

POLSKO

CHORVATSKO

INDIE

NĚMECKO

MEMORIÁL V. SPIRITA JIŽ PODEVÁTĚ

• Zvítězila extraligová Příbram

• Místopředseda svazu R. Urbánek při předání pozornosti dceři Vladimíra Spirita Vladce Vladové

V Bučovicích se letos koncem srpna sešla již podeváté volejbalová špička na mužském Memoriálu ing. Vladimíra Spirita. Večerní silná bouška na chvíli znejistěla o den dříve přichází trenéry týmů ze Svidníka či Příbrami, ovšem jak se později ukázalo, počasí si organizátoři nachystali vskutku ideální. Samotný turnaj zahájil kromě starosty města MUDr. Válka také první místopředseda svazu Robert Urbánek, který dceři Vladimíra Spirita Vladce Vladové předal drobnou pozornost. Na osobu ing. Spirita krátce zavzpomínal Josef Flíček.

Poté již turnaj mohl odstartovat. Ve dvou skupinách modré i červené byly nasazeny týmy Příbrami a Liberce. V modré kromě „kocourů“ z Příbrami hrála Ostrava, Svidník I a domácí druholigový tým Sokola. Z této skupiny postoupily do semifinále Příbram a Ostrava. Z červené skupiny, v níž s nasazeným Libercem hrály Havířov, Svidník a Brno, postoupily do semifinále týmy Liberce a Brna. V prvním semifinále mezi Ostravou a Brnem se hrál docela vyrovnaný volejbal. Brno se spoléhalo především na útoky obou svých smečářů Kulihy s Katonou a z moravského duelu vzešlo nakonec vítězně a stalo se prvním překvapivým finalistou. Druhé semifinále proti sobě svedlo minulého vítěze tým „kocourů“ a liberecké Dukly. Toto utkání však mělo od úvodu jednoznačný průběh. Příbramští od úvodu neustále vedli a zaslouženě si došli pro svoji finálovou účast.

Finále přineslo nejlepší volejbal z celého dne. Hrál se vyrovnaný duel, který v tiebreaku rozhodli pro sebe příbramští, kteří tak obhájili vítězství z minulého ročníku. Třetí místo si zajistila výhrou 2:0 liberecká Dukla.

Nejlepším nahrávačem turnaje byl zvolen příbramský Michal Sládeček, nejlepším smečářem brněnský Vlado Katona a nejlepším blokařem liberecký Luboš Staněk. Misákem turnaje ženské publikum zvolilo Milana Moníka.

Text a foto Zbyněk Čížek

SOKOLSKÉ SLÉTNUTÍ V NOVÉM BYDŽOVĚ

Prezentace, mapky, ranní kávačka, pozdravy mezi kolaři a společná fotka i se členy cyklooddílu (letos poprvé ve stejných tričkách) – takové bylo v sobotu 8. září zahájení cyklistického Sokolského slétnutí v prostoru za novobydžovskou sokolovnou, kam se kolem půl desáté ráno „slétly“ více než tři desítky natěšených cyklistů. Po sokolském zvolání NAZDAR se peloton rozjel. Doporučené trasy byly 15 a 55 km. Pro všechny bylo v Lužci nad Cidlinou připraveno sladké překvapení. Opět perníkový sokol!

Z Lužce se jedna parta vracela zpět do Nového Bydžova a trasa 55 km byla plánovaná přes Chlumec nad Cidlinou do Koles a zpět. Organizátoři letos podcenili značení trasy. Ta byla vyznačena bílými šipkami přímo na silnici, ale pouze do Chlumce nad Cidlinou. Zbytek cesty účastníci již 4. ročníku dobře znají. Bohužel (i bohudík) se letos účastnili i cyklisté z Poděbrad a z Ústí nad Orlicí a ti lehce, ale snad i rádi, trochu zakufrovali.

Do cíle se v plném počtu dostavili všichni,

a protože byl čas na oběd, pustili se naši sportovci do připravené knedličkové polévky a párků s chlebem. Tradicí se již staly dárky za slosovatelné vstupenky. Vzhledem k tomu, že dárků bylo víc než účastníků, od losování se pochopitelně ustoupilo a výhercem se stal každý.

Sešlo se několik generací přátel cyklistiky. Sedělo se venku za velmi příjemného počasí a byla maximální pohoda. Organizátoři ještě týž den zaslali elektronickou poštou společné foto. A podle ohlasů a odpovědí se vše vydařilo.

Už teď se těšíme na příští, již 5. ročník.

*Text a foto
Věřka Kubelka*

MISTREM ČESKÉ REPUBLIKY PO OSMI LETECH

Osm let trvalo, než se českoTřebovští volejbalisté dočkali opět mistrovského titulu. Tehdy to bylo v seniorské kategorii, v mládeži to byl půst více jak dvacetiletý. O to větší radost mají volejbalisté Sokola Česká Třebová II. z toho letošního, již sedmého titulu v historii oddílu, který získali žáci v barevném volejbalu.

Když jsme odjížděli do Ostravy, všichni se moc těšili a každou chvíli jsem slyšel slogan, kterým se kluci bavili a motivovali. Docela mě to pobavilo, ale jako placebo to fungovalo asi výtečně. „Jeich revidem je Ostrava, jejich tempo je vražedné, jejich protivníci jsou Ostrava, Letovice, Praha, Frýdek-Místek, kluci z České Třebové trénují ve dne v noci, jejich úkolem je hrát co nejlépe a vyhrávat.“

Celorepublikové finále se konalo o víkend 15.–16. září v areálu Vysoké školy báňské v Ostravě. Osmačtyřicet hřišť a tisícovka volejbalistů hrála o své první tituly. Naši borci ve složení **Lukáš Vašina, Radim Šulc** a **Denis Žaba** odjížděli do Ostravy jako favorité a svoji roli potvrdili, když nepoznali za celý víkend hořkost porážky a jednoznačně si vybojovali 1. místo na mistrovství České republiky v barevném volejbalu ročník 1999 a mladší.

V sobotu se hrály skupiny, kde postupně porazili družstva VK Ostrava, Beskydy Frýdek-Místek, Kometa Praha, Fatra Zlín, ŠSK Ostrava.

Příjemným zpestřením byla večerní návštěva utkání české mužské volejbalové

reprezentace, která hladce vyhrála s Makedonií v evropské kvalifikaci.

Do nedělních finálových bojů jsme vstoupili jasným vítězstvím proti ŠSK Frýdek-Místek a kluci si po výborném výkonu upevnili svoje herní sebevědomí. Postupně pak v dalších bojích nedali šanci družstvům ČZU Praha, VK Ostrava a Sokol Letovice. Radost po posledním zápase byla obrovská a při předávání zlatých medailí si kluci zaslouženě vychutnali svůj první mistrovský titul v životě.

Celému dlouhému procesu postupu až do finálového turnaje předcházely nejdříve regionální turnaje, poté oblastní, které se hrály pro Čechy a Moravu. Ve všech turnajích neztratilo naše družstvo ani zápas a navíc ani set. Na začátku sezony hráli za družstvo, a pomohli tak k vítězstvím Martin Blažek a Tomáš Strnad, ale bohužel na finálový turnaj rozhodlo vedení soutěže o snížení kategorie o 6 měsíců, a tak se kluci o 2 měsíce nevešeli na soupisku pro tento turnaj. V každém případě i jim je potřeba poděkovat.

Čeští volejbalisté slaví postup na mistrovství Evropy ve volejbalu. Mladí volejbalisté obdrželi medaile za umístění v republikovém finále. A protože jsou volejbalisté jedna rodina, navzájem si pomáhají. Mladí volejbalisté přišli české reprezentanty podpořit v sobotním utkání proti Makedonii a podpořili je při postupu českého národního týmu na mistrovství Evropy 2013 v Polsku a Dánsku. Všichni čeští

hráči si pochvalovali vynikající atmosféru, kterou jim ostravští fanoušci s mladými volejbalisty připravili, proto se Hudeček a spol. rozhodli, že to malým talentům vrátí. V neděli dopoledne byl na chvíli přerušen program zápasů republikového finále minivolejbalu, najednou se mezi barevnými camparty objevili „velikáni“ našeho sportu, které nešlo přehlédnout. Rozdávali úsměvy, autogramy a malé upomínkové předměty. Reprezentanti vyvázli z tlačeničky živí a rozhodně si jsou vědomi, že potěšili kdekou malou volejbalovou duši.

*Text a foto Lubomír Vašina,
T.J. Sokol Česká Třebová II.*

